

(א) וינחמו יע. ויש"י
(ב) פסחים ג, א עין סנהדרין קא. ובפרש"י שם ד"ה מנדש ובפרש"י דהב"ה (ד) ז"כ ח: פסחים ג, א (ה) [ז'ל כ"ג] ו [ע"ב] (ו) [נגמ] שלפניו יאמך לך וכן העמיקו מוס' גיטין ל: ד"ה וי"ל

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה חיישינו וכו' לוריס הס"ד ואח"כ לריש היינו דקדתי היינו האיל: (ב) ד"ה ופרקינן וכו' ומשכח מאי מוציני:

מוסף רש"י

אבודין. תחמין והולכין (פסחים ג'). והרביש. נתקלקל ונעשה ללול מתמת מימיות (סנהדרין קא). פורטין. פירוטו של חמת שגזו לזקנה וכחמתין אותם מתלולות. רתך לפורטין ככפף (פסחים ג'). פירוטו שגזו לוקחין דמי ככף לפי שפירוטו של חמת מתלולות (ב"ב ח:). ואין פורטין לעצמם. פן יחשדום שפורטין בול (סם). תמחוי. מאכל לחם ומיני מאכל שגזין ללוק (פסחים ג'). ואין מוציני לעצמן. שמה ישדום שלקוחים בול (סם).

רבינו חננאל

מתני' המפקיד פירות אצל חברו אפי' פירות אבודין לא יגע בהן מאי טעמא אמר רב כהנא רוצה אדם בקב שלו מטי קבין של חברו. רב נחמן בר יצחק אמר חיישינו שמא עשאון תרומה ומעשר על מקום אחר. מיתבי המפקיד פירות אצל חברו הרי זה לא יגע בהן לפיכך בער"ב עושה אותן תרומה ומעשר על מקום אחר. ומקשי' בשלמא לטעמיה דרב כהנא היינו דקתני לפיכך פ"י כיון שאין אדם רוצה שיתלוק לו פירותיו אלא ישארו לו כמות שהן לפיכך בעל הבית עושה אותן תרומה ומעשר על מקום אחר. אלא לטעמיה דרב נחמן מפני שבעל הבית עושה אותן תרומה מיבני ליה למימר. ופרקינן כיון דאמר רבנן לא יגע בהן דחיישינו שמא בעליהן עשאום תרומה ולפיכך בעל הבית עושה אותן תרומה כ"ו. אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן מחלוקת תרומה ומעשר על מקום אחר. קאמר רשבי"ג דאמר תנא קמא לא יגע בהן בזמן שחסורין אבדן ומיני' הרי זו יוצא לו חסורנות אבל יתר מכדי חסרון דברי הכל מוכרין בב"ד וראי אדרב

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

לח.

עין משפט ונר מצוה

והא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא. וכיון דטעמא דהכי מה לי כלי מה לי מעות והיכי מיסק אדעתין למימר דמעוות מודה להו לרבנן ואמאי אנטרין למתניה: לרבנן איטריד. לאשמועינן מילתא דרבנן תגנהו למרויהו ואי תנא כלים צרישא

HebrewBooks.org © Moznain Publishers. No commercial use allowed.

והא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא אלא תרוייהו לרבנן איצטריך (ב) ולא זו אף זו קתני: **מתני'** המפקיד פירות אצל חברו אפילו הן אבודין לא יגע בהן רשב"ג אומר מוכרין בפני ב"ד מפני שהוא כמושיב אבירה לבעלים: **גמ'** מאי טעמא אמר רב כהנא אדם רוצה בקב שלו מתשעה קבים של חברו ורב נחמן בר יצחק אמר חיישינו שמא עשאון המפקיד תרומה ומעשר על מקום אחר מיתבי המפקיד פירות אצל חברו הרי זה לא יגע בהן לפיכך בעל הבית עושה אותן תרומה ומעשר על מקום אחר בשלמא לרב כהנא היינו דקתני לפיכך אלא לרב נחמן בר יצחק מאי לפיכך הכי קאמר השתא דאמור רבנן לא גזיין דחיישינו לפיכך בעל הבית עושה אותן תרומה ומעשר על מקום אחר אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מחלוקת בכדי חסרוני אבל יותר מכדי חסרוני דברי הכל מוכרין בב"ד אדרב נחמן בר יצחק ודאי פליגא אדרב כהנא מי לימא קאמר רב כהנא בכדי חסרוני קאמר והא רוצה בקב שלו מתשעה קבין של חברו קאמר גוזמא בעלמא מיתבי לפיכך בעה"ב עושה אותן תרומה ומעשר על מקום אחר וליחוש דלמא הוה ליה יותר מכדי חסרוני וזבנייהו וקא אכיל טבלים יותר מכדי חסרוני לא שכיח ואי משתכחי מאי מזבנינן ליה וליחוש שמא עשאון בעל הבית תרומה ומעשר על מקום אחר כי מזבנינן נמי ילכניהם בדמי תרומה מזבנינן ליה ולרב נחמן בר יצחק נמי גזבנינן ליה ולרב כהנא סבר יותר מכדי חסרוני לא שכיח מידי וכי משתכח לקמיה הוא דהויא יתר מכדי חסרוני אי עביד ליה בעה"ב תרומה ומעשר על מקום אחר מקמיה דהוה ליה יותר מכדי חסרוני עביד ליה הלכך כי הוה ליה יותר מכדי חסרוני גזבנייהו לכהניהם בדמי תרומה ורב נחמן בר יצחק סבר יתר מכדי חסרוני משכח שכיח וכי הוה ליה לאלתר הוא דהוה ליה ואי אמרת גזבנייהו זימנין דקדים ומזבין ליה וכי עביד ליה בעל הבית תרומה ומעשר על מקום אחר לא ידע דזבנא וקא אכיל טבלים מיתבי המפקיד פירות אצל חברו והרקיבו יין והחמיץ שמן והבאיש דבש והדביש הרי זה לא יגע בהן דברי ר"מ והכמים אומרים עושה להם תקנה ומוכרין בבית דין יוכשהו מוכרין מוכרין לאחרים ואינו מוכרין לעצמו יכויצא בו (ג) גבאי צדקה בזמן שאין להם עניים לחלק פורטין לאחרים ואין פורטין לעצמן גבאי תמחוי בזמן שאין להם עניים לחלק מוכרין לאחרים ואין מוכרין לעצמן קתני מיהת פירות אצל חברו והרקיבו מאי לאו אפילו חסרוני והא יין והחמיץ שמן והבאיש דבש והדביש דיתר מכדי חסרוני גינהו שאני בני כיון דקם קם חסרוני גינהו שאני בני כיון דקם קם חסרוני

שמא עשאון תרומה ומעשר על מקום אחר. והקשה ר"מ וכי נמשדו חזירים למרוס שלא מן המוקף כדאמר צפרק כל הגט (גיטין דף ל:) ופ"ק דחולין (דף ק:) גבי ר"מ שאכל עליה של ירק ואורי"ט דהכא גבי פקדון חולין צחששא מועטת שלא יגע בהם מן המוקף שרתי כדאמרינן צחששא רבא (גיטין דף ק:) א"י נמי כדאמרינן צפרק כל מערצין (עירובין דף ק:) נישא ליה לחכר דליעביד אסורא וזוטא דהיינו שלא מן המוקף אצל חולין (דף ק:) וצפרק כל הגט (גיטין דף ל:) לא חיישינן כיון שאינו פקדון וטפי אמרינן צפרק זה צורך (סנהדרין דף ג:) ראו שאזניהם הטמין מעות צדיקה תיבה ומגדל ולאמר של מעשר שני הם הם כמעשים לא אמר כלום אלא לאזלינן צמר רוב מעות שהם חולין להקל ואע"פ שפירש שהם מעשר וצחששא שהלכה (גימיות דף קט"ו): גבי מנא כלי והיה כתוב עליו קו"ף קרבן תי"ז תרומה הא אין כתוב עליו לא חיישינן והא דאמרינן צהוצז (לקמן דף מט:) ישראל שאמר כזון לוי כור מעשר (ל) לאזנין צדי רשאי לעשותו תרומת מעשר על מקום אחר היינו נמי בצמחות וימים טובים וכן הא דקמני צסמון לפיכך בעל הבית עושה אותן תרומה ומעשר על מקום אחר:

מחלוקת בכדי חסרוני. פרש"י כדרך שאל תצואות והקשה ריב"ם וכי פליגי צמשהו דצמחות מכדי חסרוני לכ"ע וכו' ימכור ועוד דל"כ מ"ט דרשב"ג וי"ל דפליגי שנתחבר צחדש או צחדשים יותר משרגילות להתחבר עד אותו הזמן ופליגי עד שיעלה החסרון צחדש או צשני חדשים תשעה חלאי קבין לכור שהוא צבדי חסרוני לשנה עילמה:

מזבנינן רבהניהם. ולשמא יעשה אחר המכירה ליכא למיחס דיטר מכדי חסרוני לא שכיח וכי עביד להו צעה"צ תרומה ומעשר צביד להו מקמי דליהו יותר מכדי חסרוני ופרקי' לרב נחמן נמי דלזבנינא לכהנים צבדי חסרוני לא פריק דהא ליכא למיחס לשמא יעשה אלא צימת מכדי חסרוני פריק דלזבנינא וכי מינא הכי נמי והא אמרת דרב נחמן ודאי פליג ומשני דלרב נחמן יותר מכדי חסרוני שכיח והקשה ריב"ם מי דחקו לומר דרב נחמן פליגי לימא דציתר מכדי חסרוני לדי"ה מוכרין וליכא למיחס לשמא יעשה דלא שכיח כמו לרב כהנא ומי ר"ט דמתני' מייירי אפילו צפתתן או צפירות מתוקנים והתם מאי טעמא לא יגע בהם ע"כ משום דרב כהנא דרושה אדם צקצ שלו מצתשעה קבין של דשמא עשאון תרומה ומעשר על מקום אחר אי לאו לאשמועינן דלפ"י ציתר מכדי חסרוני חיישינן א"כ סבר דאפילו יתר מכדי חסרוני ע"כ

מג א מ"י פ"ז מהל' שאלה ופקודין הל' א ועין צחששות ונמ"מ סנה עשין פת מ"ז ט"ז ח"מ ס"י דכד ספיק ט"ו:

מ"ב ב מ"י ט"ז: מ"ג א מ"י ט"ז וסנא שם ט"ז שם ט"ז שם ט"ז: מ"ד מ"י ט"ז שם ט"ז שם ט"ז שם ט"ז: מ"ה א מ"י ט"ז שם ט"ז שם ט"ז שם ט"ז: מ"ו א מ"י ט"ז שם ט"ז שם ט"ז שם ט"ז: מ"ז א מ"י ט"ז שם ט"ז שם ט"ז שם ט"ז: מ"ח א מ"י ט"ז שם ט"ז שם ט"ז שם ט"ז: מ"ט א מ"י ט"ז שם ט"ז שם ט"ז שם ט"ז: ס"י רמ"ט ספ"ד:

לענין רש"י

אשמל"ר (אישמל"ר). להחמין. (על דבש).

רבינו חננאל

נחמן (בר יצחק) דהוה אמר חיישינן שמא עשאון תרומה ותרומה אינה נמכרת לשום חולין ור' יוחנן הא אמר מוכרין הלכך ודאי פליגי. לימא דהא דר' יוחנן פליגא נמי אדרב כהנא דהא איהו נמי לא ימכרם קאמר. ודחיי' את לן למימר דלא אמר רב כהנא לא ימכרם אלא צחחות היכא דחסרי' ט' חסרון חסרון והוא כדכותן לקמן לחיטיס ולאורו ט' תצאי קבין לכור וכו' אבל בחסרון יותר מזה ימכור ועוד דל"כ מ"ט דרשב"ג וי"ל דפליגי שנתחבר צחדש או צחדשים יותר משרגילות להתחבר עד אותו הזמן ופליגי עד שיעלה החסרון צחדש או צשני חדשים תשעה חלאי קבין לכור שהוא צבדי חסרוני לשנה עילמה: **מזבנינן רבהניהם.** ולשמא יעשה אחר המכירה ליכא למיחס דיטר מכדי חסרוני לא שכיח וכי עביד להו צעה"צ תרומה ומעשר צביד להו מקמי דליהו יותר מכדי חסרוני ופרקי' לרב נחמן נמי דלזבנינא לכהנים צבדי חסרוני לא פריק דהא ליכא למיחס לשמא יעשה אלא צימת מכדי חסרוני פריק דלזבנינא וכי מינא הכי נמי והא אמרת דרב נחמן ודאי פליג ומשני דלרב נחמן יותר מכדי חסרוני שכיח והקשה ריב"ם מי דחקו לומר דרב נחמן פליגי לימא דציתר מכדי חסרוני לדי"ה מוכרין וליכא למיחס לשמא יעשה דלא שכיח כמו לרב כהנא ומי ר"ט דמתני' מייירי אפילו צפתתן או צפירות מתוקנים והתם מאי טעמא לא יגע בהם ע"כ משום דרב כהנא דרושה אדם צקצ שלו מצתשעה קבין של דשמא עשאון תרומה ומעשר על מקום אחר אי לאו לאשמועינן דלפ"י ציתר מכדי חסרוני חיישינן א"כ סבר דאפילו יתר מכדי חסרוני ע"כ

מאחר שעמדו צבלקולס הרי ככר עמדו ולא יתקלקלו מעתה יותר אצל שאר פירות הולכין ומרקינין תמיד: למאי

ומה לאו אפילו יתר מכדי חסרוני. ואיכא למאן דלמר לא יגע ואת אמרת דכדי הכל מוכרין: כיון דקם קם. מתחילין צבלי עשוי' עושה להם תקנה. ויש עושה להם תקנה. מפרש מאי תקנה יש עוד הלא כל קילקול העמד לנא ככר נא הוא: ואין מוכרין לעצמו. שלא יחשדוהו שמה לקחן צול: פורטין. מחלפין פירוטו נחוט צבלעי ככף מפני שפרוטות מתעפשות ונפסלות: תמחוי. מאכל שגזין מצעלי צמים לחלק לעניים צבל יוס: